

Változás.

Sokszor elnézem sétatím alatt
a földet, melyet tiprok lábaimmal;
sokszor elnézem a napsugarat,
amint mosolygva játszik árnyaimmal;
sokszor elnézem a virágokat,
melyekre most még én hajlok le, s holnap,
ha meghúzzák a zord harangokat,
arcom fölé szelíden ők hajolnak.

Gulyás Pál.

Igaz keresztyének.

Kis kék zsályák a nyiló láthatárban!
Hozzátok fordulok én most, az ember.
Nincs már erőm a társaimra bátran
tekinteni, mert szemük takarva szennyel.

Csak a ti ártatlan kék szemetekben
játszik még a Megváltó isteni
jósága, melyért e vad rengetegben
érdemes a pályát átküzdeni.

Gulyás Pál.

